

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Meca Srl

Sagsøgt: Comune de Napoli

Procesdeltager: Sirio Srl

Konklusion

Artikel 57, stk. 4, litra c) og g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning, hvorefter anlæggelse af et civilretligt søgsmål til prøvelse af en ordregivende myndigheds beslutning om at ophæve en offentlig udbudskontrakt på grund af betydelige mangler i forbindelse med dens gennemførelse, afskærer den ordregivende myndighed, som iværksætter en ny udbudsprocedure, fra på tidspunktet for udvælgelse af tilbudsgiverne at foretage enhver bedømmelse af pålideligheden af den erhvervsdrivende, som er berørt af denne ophævelse.

(¹) EUT C 142 af 23.4.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. juni 2019 — Daniel Ustariz Aróstegui mod Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona — Spanien)

(Sag C-72/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4, stk. 1 — princippet om ikke-diskrimination — den offentlige undervisningssektor — national lovgivning, hvorefter et løntillæg udelukkende tildeles undervisere, der er ansat inden for rammerne af et tidsbegrænset ansættelsesforhold som fastansatte tjenestemænd — udelukkelse af undervisere, der er kontraktansatte på forvaltningsretligt grundlag med tidsbegrænset ansættelse — begrebet »objektive forhold« — kendetegn, som er uløseligt forbundet med stillingen som fastansat tjenestemand)

(2019/C 270/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daniel Ustariz Aróstegui

Sagsøgt: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Konklusion

§ 4, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter et løntillæg er forbeholdt undervisere, der er ansat inden for rammerne af et tidsbegrænset ansættelsesforhold som fastansatte tjenestemænd, og ikke indrømmes bl.a. undervisere, der er kontraktansatte på forvaltningsretligt grundlag med tidsbegrænset ansættelse, hvis tilbagelæggelse af en bestemt tjenesteperiode udgør den eneste betingelse for indrømmelse af dette tillæg.

(¹) EUT C 161 af 7.5.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. juni 2019 — Línea Directa Aseguradora SA mod Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-100/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 2009/103/EF — artikel 3, stk. 1 — begrebet »færdsel med køretøjer« — materiel skade på en bygning forårsaget af en brand i et køretøj, der var parkeret i bygningens private garage — den lovpligtige forsikrings dækning)

(2019/C 270/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Línea Directa Aseguradora SA

Sagsøgt: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse skal fortolkes således, at en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor et køretøj parkeret i en bygnings private garage, som anvendes i overensstemmelse med køretøjets brug som transportmiddel, er brudt i brand med udspring i køretøjets elektriske kredsløb og har startet en ildebrand, hvorved denne bygning blev beskadiget, er omfattet af begrebet »[færdsel med] køretøjer« som omhandlet i denne bestemmelse, selv om nævnte køretøj havde holdt stille i mere end 24 timer inden brandens opståen.

(¹) EUT C 161 af 7.5.2018.